

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

De|| EXTREMA VNCTIO-||NE, ORDINE, ET MATRI-||MONIO.|| SINGVLIS LIBRIS
EX-||PLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

X. De effectu huius Sacramenti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54104](https://nbn-resolving.de/urn/resolver.pl?urn=urn:nbn:de:hbz:466:1-54104)

quia intendebat assignare pro materia rem aliquam subsistētem, sicut fecit in Baptismo, Confirmatione, Eucharistia, & Extrema uincione: res autem subsistens non est impositio manuum, sed calix, & patina, &c. A L T E R A caussa est, quia fortasse Armeni, qui à Concilio instruebantur, in hac re errabant, & non in alia.

Ad S E C U N D U M R E S P O N D E O; ea loca Innocentij, & Gregorij fauere nostræ sententiæ. Quod enim Pontifices nolint repeti cæremonias ritè peractas, & tamen suppleri, quod est omissum; indicat eas cæremonias posse diuidi, & dari diuerso tempore, & esse efficaces quocunque tempore dentur. Quod autem Gregorius dicit, manus impositionem esse ritum ab Apostolis introductum; non sic debet accipi, quasi Apostoli hunc ritum instituerint, sed quia ipsi primi cœperunt illum usurpare in Ordinationibus.

Ad T E R T I U M R E S P O N D E O, Sacerdotes ordinari, cùm illis dicitur: *Accipe potestatem sacrificium offerendi*; sed ordinari etiam postea, cùm illis dicitur: *Accipe Spiritum sanctum*. Nam accipiunt per varias cæremonias, varias potestates.

Atque hinc soluitur argumentum de Diaconis, quod fecimus quæst. superiore. Nam primi Diaconi fuerunt ferè ordinati ad quædam ministeria, per manus impositionem, non autem fuerunt ordinati ad legendum Euangeliū, quia non erat opus: nūc autem per varias cæremonias, ordinantur ad varia ministeria. Credibile autem est, Dominum instituisse istas omnes materias Ordinum, non quidem in particulari, sed generatim, monendo Apostolos, ut Ordines conferrerent per cæremoniam instrumentorum, quibus significaretur eorum potestas.

C A P V T . D E C I M V M .

De effectu huius Sacramenti.

E A M verò de effectu conuenit inter Catholicos, duplēcēm esse effectum huius Sacramenti. P R I M O, potestatem spiritualem perpetuam, in cuius signum imprimitur character. S E C U N D O, gratiam gratum facientem, qua possint ordinati ritè fungi suo munere.

Hærc.

Hæretici huius temporis, characterem præcipue negant. Volunt enim ministerium Ecclesiasticum esse simplex officium, quod possit dari, & auferri; proinde eras fieri laicos, qui sunt hodie ministri, vel Pastores. De qua re differuimus in disputatione de Sacramentis in genere, sufficiant nunc duo testimonia veterum.

CYPRIANVS in serm. de ablutione pedum: Nemo, iugavit, sacros ordines iterum renouat, &c. AVGVSTINVS lib. 2. contra epistolam Parmeniani, cap. 13. Utrumque, inquit, Sacramētum est, et quadam consecratione datur; illud cum baptizatur, istud cūm ordinatur. Ideo in Ecclesia Catholica virumque non licet iterare. & lib. de bono coniugali, cap. 14. Si fiat, inquit, Ordinatio Cleri ad plebem congregandum, etiam si plebi congregatio non subsequatur, manet tamen illius ordinatis Sacramentum Ordinationis, et si aliquacups quisq; ab officio remoueat, Sacramento Domini semel imposito non carebit, quamvis ad iudicium permanente. In simeone autem de gestis cum Emerito, ipsum etiam nomécharateris ponit, ob quem dicit non posse iterari Ordinationem. Vide etiam multa decreta de hac re, apud Gratianum, l. quæst. 7.

CAPVT XI.

De Ministro.

DE Ministro Ordinationis differuimus in disputatione de Sacramentis in genere. Res autem perspicua est, cūm nunquam Ecclesia agnouerit Presbyteros, vel Diaconos, nisi ab Episcopis ordinatos.

Vide Concilium Ancyranum, cap. 12. Antiochenum, cap. 10. Epiphanius hæres. 75. Damasum epist. 4. Hieronymum in epistola 85. ad Euagrium, Chrysostomum, Theodoretum, & alios in 3. & 4. caput, prioris, ad Timotheum.

2 : 2

CAPVT

